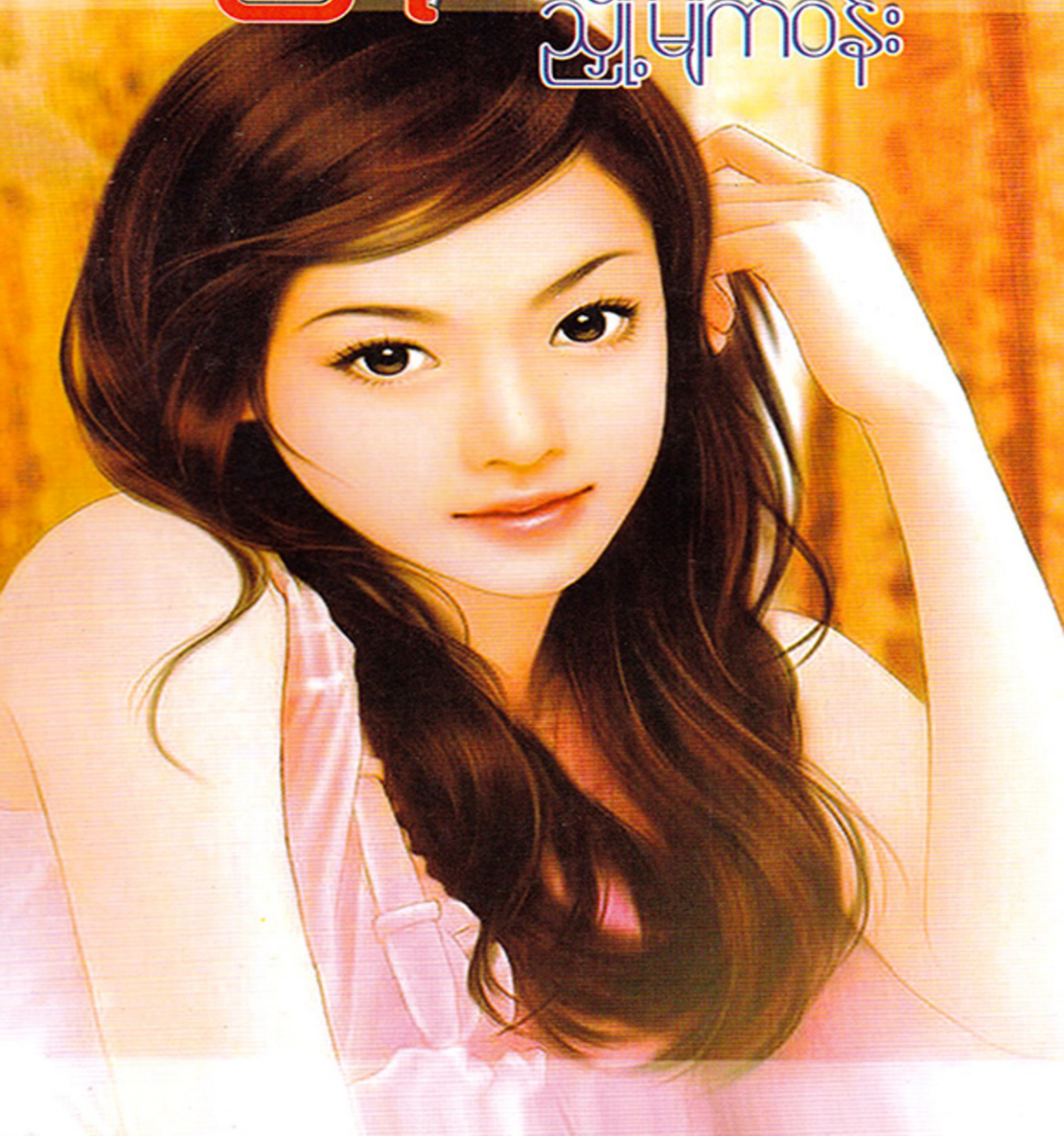


အောင်မြင်  
၅၀၀၀

# မြပုလဲခင်

ညို့ပျက်ဝန်း



## အခန်း (၁)

တေးသခင်အနေနှင့် ယောက်ျားတစ်ဦးကို အထင်တကြီး ဖြစ်နိုင်ဖို့ သည် လုံးဝမလွယ်ကူသော ကိစ္စပင်။

မန္တလေးတက္ကသိုလ်၏ အလှဘုရင်မအဖြစ် ကျော်ကြားခဲ့ရုံမက မယ် တက္ကသိုလ်ဘွဲ့လည်း ရခဲ့သူ ဖြစ်သည် ။

မိန်းမသားတို့ အလှသည် ဂုဏ်အင်္ဂါတစ်ခု ဖြစ်သည် ။

"ဣတ္ထိရူပံ ဓနံ ဥစ္စာမည်၏ ... တဲ့ သမီးရဲ့ ၊ အလှကို တန်ဖိုးထား ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တတ်ရမယ်၊ စောင့်ရှောက်တဲ့ အခါ ဟီရိုဩတ္တပတရားနဲ့ အညီ ကျင့်သုံးနိုင်ရမယ်"

ဟု မိခင်၏ အဆုံးအမကိုလည်း တေးသခင် မြေဝယ်မကျ နားထောင်ခဲ့သည် ။

မိခင်အပေါ် တေးသခင်တို့ မောင်နှမ လေးစားချစ်ခင်ကြသည် ။ မိခင်၏ အရည်အချင်းက လေးစားစရာ ကောင်းသည် ။

အသက်သုံးဆယ်အရွယ်နှင့် မုဆိုးမဖြစ်ခဲ့သော်လည်း နောက်အိမ်ထောင်မပြုဘဲ သားသမီးသုံးယောက် ကို လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်အောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးနိုင်ရုံမက လူတန်းစေ့ ထားနိုင်ခဲ့သည် ။

တေးသခင်အထက် အစ်ကိုနှင့် အစ်မကိုလည်း ဘွဲ့ရပြီးနောက် အစ်

ကိုကြီး တေးတံတျာကို ရက်ကန်း တစ်ရံခွဲပေးပြီး သူ့စိတ်တိုင်းကျ ရွေးချယ်ပေးခဲ့သော သတို့ သမီးနှင့် လက်ဆက်စေခဲ့ပြီး အိမ်ခွဲနေစေသည်။ ။

နောက် တေးသခင်အထက် အစ်မတေးနုယဉ်ကိုတော့ လက်ရှိယက်ကန်းရုံကို လွဲပေးပြီး ဆရာဝန် တစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်စေခဲ့သည်။ ။ အိမ်၌ ပင် အတူတကွ နေထိုင်စေသည်။ ။

ဘာပြဿနာမှ မရှိ အစ်ကိုကြီးနှင့် အစ်မက မိခင်အလိုဆန္ဒကို လုံးဝ မဆန့်ကျင်ဘဲ ခေါင်းကို တဆတ် ဆတ်ညိတ်ကာ ‘မေမေ့သဘော မေမေ့စိတ်တိုင်းကျလုပ်ပါ’ဟု သားလိမ္မာ၊ သမီးလိမ္မာများ အဖြစ် စံနမူနာ ယူခဲ့ကြသည်။ ။

သူတို့ နှလုံးသားထဲ၌ အမှန်တကယ် လက်ခံနိုင်ခြင်းလား၊ နှလုံးသားအလိုကို ဆန့်ကျင်၍ မိခင်အလိုကို လိုက်ခဲ့ခြင်းလားကိုတော့ တေးသခင် မသိနိုင်။

ယခု တေးသခင် အလှည့်...။

အလှည့်ကျ မနွဲ့စတမ်းဟု တေးသခင် ခံယူထားသည်။ ။

ဓာတုဗေဒဘာသာအထူးဖြင့် တေးသခင် ဘွဲ့ရခဲ့သည်။ ။

မဟာဘွဲ့ကို ဆက်လက်ယူလိုသော်လည်း ...

"တော်ပြီ... သမီး၊ အလုပ်ဝင်လုပ်တော့..."

"ဟင့်..."

စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ ဘဝမျိုးလည်း မဟုတ်။ လူချမ်းသာစာရင်းဝင်သူများ ဖြစ်ပါလျက် ‘အလုပ်ဝင်လုပ် တော့’ ဟူသော စကားကို တေးသခင် နားမလည်နိုင်။ လှပဝန်းစက်သော မျက်ဝန်းဖြင့် မိခင်ကို နားမလည်

နိုင် စွာ ငေးကြည့်လိုက်သည်။ ။

မိခင်က...

"အလှူဂုဏ်တစ်ခုတည်းနဲ့ သမီးဘဝကို ရပ်တည်ပြုလို့ မရသေးဘူး၊ ပညာဂုဏ်အနေနဲ့ ဘီအက်စ်စီဆို တာ လုံလောက်ပြီ၊ ဒါပေမဲ့... သမီးအတွက် မေမေ ပို့ဆောင်ရမယ့်နေရာက နည်းနည်းမြင့်နေတယ်၊ အချိန်ကလည်း အမ်အက်စ်စီဘွဲ့ကို ထပ်ပေးလောက်အောင် အချိန်မပေးနိုင်တော့ဘူး"

"ဟင်... ဘယ်လောက်တောင်မြင့်နေလို့ လဲ၊ ဘယ်နေရာမို့လို့ လဲ"

"ကုမ္ပဏီတစ်ခုကို ဦးဆောင်နေတဲ့ လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးနဲ့ သမီးကို နေရာချပေးမလို့ "

"ဘုရားရေ အဘိုးကြီးလား မေမေ"

တေးသခင်အတွက် အိပ်မက်ဆိုးတစ်ခုကို လက်မခံနိုင်ခဲ့။ ထိုအိပ်မက်ဆိုးတွင် ရုပ်ဆိုးသော အသက် ကြီးသော၊ ဘာသာမတူသော၊ လူပျိုမဟုတ်သော ယောက်ျားများ ... ပါဝင်သည်။ ။ ထိုအိပ်မက်ဆိုး မမက်စေရန် တေးသခင် ဆုတောင်းခဲ့သည်။ ။

ထို့ကြောင့် မိခင်စကားကြားလိုက်ရသောအခါ မျက်လုံးမျက်ဆန်ပြူးနှင့် ထိတ်လန့်တကြား ဖြစ်သွားရ သည်။ ။

မိခင်က ပြုံးကာ...

"ဘယ်က အဘိုးကြီးရမှာ လဲ၊ ကြီးလှ သမီးထက် နှစ်နှစ်သုံးနှစ်ပေါ့၊ လူကလည်း လူချော လူဖြောင့်..."

ထိုစကားကြားရမှ တေးသခင် သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။ ။ အိပ်မက်

ဆိုး မက်စရာ မလိုတော့...။

"အလုပ်အကိုင်ကလည်း ကြီးကြီးမားမား၊ လူပျိုလူလွတ် လူချောလူဖြောင့်ကလည်း ဖြစ်ပြန်တော့ သူ့ အတွက် သူ့အမေက ရတက်မအေးနိုင်ဘူး၊ မေမေ့ဆီ ရောက် လာပြီး လိုလိုလားလားနဲ့ ကို သမီးကို တောင်း တယ်"

တေးသခင် ရင်ခုန်စွာ နားစွင့်သည် ။ မိခင်၏ ပုံစံခွက်ထဲ၌ ကြီးပြင်းခဲ့သော သူတို့ မောင်နှမတစ်တွေ၏ ဘဝသည် ... တောက်လျှောက်ပင် သာယာဖြောင့်ဖြူးခဲ့သည် ။ အတင်းအကျပ် ပုံစံခွက်မဟုတ်။ လေပြေအေး လေးနှင့် အကျိုးကြောင်းနှင့် နားလည်လက်ခံနိုင်အောင် သွင်းပေးခဲ့သော ပုံစံခွက်မျိုးဖြစ်၍ နားလည် လက်ခံ နိုင်စွမ်းရှိသည် ။

"သူ့အမေက "

"သမီး သိပါတယ်၊ ပြင်ဦးလွင်က ဒေါ်တင်တင်ကြီးလေ..."

"ဪ..."

ဖြူဖြူချောချော သန့်သန့်ခန့်ခန့် မိန်းမကြီးကို ချက်ချင်းပင် ပြေးမြင်လိုက်သည် ။

"သူက မုဆိုးမဖြစ်တာ တစ်နှစ်ကျော်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ မေမေ့လို ဒဏ်မခံနိုင်ဘူးပေါ့ကွယ်၊ ဒီကြားထဲ သူ့ ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သားကလည်း သူ့စီးပွားရေးနဲ့ သူ့ဆိုတော့ မိဘရဲ့ လုပ်ငန်းကို မကူညီနိုင်ဘူးဖြစ်နေတယ်၊ တင်တင်ကြီးကလည်း သူ့ယောက်ျားဦးစီးသွားတဲ့ လုပ်ငန်းကို မကျွမ်းမကျင်ဖြစ်နေတယ်"

"ဘာလုပ်ငန်းမို့လို့ လဲ မေမေ "

"ပြင်ဦးလွင်ထွက်ကုန်ဖြစ်တဲ့ နေကြာစေ့ လုပ်ငန်း၊ မက်မန်းသီးထု

တ် လုပ်ငန်းရယ်၊ နောက် စတော် ဘယ်ရီ၊ မက်မန်းဝိုင် လုပ်ငန်းတွေပေါ့  
ONE တံဆိပ်လေ"

"ဪ... အိမ်မှာ မပြတ်စားနေရတဲ့ နေကြာနဲ့ မက်မန်းသီးတွေက  
သူတို့ ထုတ်တာကိုး"

"ဟုတ်တယ် ဒီကြားထဲ သားတော်မောင်က နွေရာသီ အပန်းဖြေစခန်း  
နီးဖြစ်တဲ့ အတွက်ဆိုပြီး ONE ဟိုတယ် ဖွင့်ထားပေးသေးတယ်ဆိုတော့  
တင်တင်ကြီးမှာ ဒီလုပ်ငန်းတွေ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် အုပ်ချုပ်ဖို့ မလွယ်  
ဘူးဆိုပြီး ညည်းတွားတယ်"

"သူ့သားနဲ့ လိုက်နေပေါ့"

"တင်တင်ကြီးကလည်း ဇာတိမြေစွဲက တကယ်ကြီးတယ်၊ ပြင်ဦးလွင်  
ကလွဲလို့ ဘယ်နေရာမှ ကြာကြာ မနေနိုင်ဘူးတဲ့ လေ၊ အဲဒီမှာ ပဲ ခေါင်း  
ချမယ်ပြောတယ်၊ သားနဲ့ အမေက နယ်မြေလုတဲ့ ရန်ကတစ်ရန်... မတည့်  
ကြဘူး"

"မိဘစကား နားမထောင်တဲ့ သဘောပေါ့နော် မေမေ၊ ဒီလိုသာဆို  
မေမေလူက လွယ်ပါ့မလား"

"မလွယ်ဘူးလို့ ဘဲ ဆိုရမလိုဖြစ်နေတယ် သမီး၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆို  
တော့ သူတို့ က သူတို့ သားကို ခေတ်မီ တယ်ဆိုပြီး... အနောက်တိုင်းဆန်  
ဆန် သဘောမျိုး လွတ်လပ်ခွင့်တွေ လုပ်ပိုင်ခွင့်တွေ အများကြီးပေးခဲ့  
တာကိုး၊ ဒီတော့ ... အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စတောင် အမေကြီးရဲ့ သဘော  
လိုက်ပါ့မလား မသိဘူး"

"အမယ် ဒီလိုရစတမ်းလား၊ မိန်းကလေးက စရာမှာ မျိုးတော့  
မဖြစ်ပါစေနဲ့ မေမေ"

"မဖြစ်စေရပါဘူး၊ မေမေလည်း ကိုယ့်သားသမီးဂုဏ်သိက္ခာကျစေမယ့်အလုပ်မျိုး ဘယ်ရွေးချယ်ပါ့မလဲ၊ ခုဟာက တင်တင်ကြီးကိုယ်တိုင် လိုလိုလားလားနဲ့ ဖွင့်ဟတိုင်ပင်စီစဉ်တဲ့ ဇာတ်လမ်းမှာ သမီးက မသိကျိုးနွံပြုပြီး ဝင်ကရံပဲ"

ပုံစံခွက်ထဲက ကြိုးဆွဲရုပ်သွင် ကပြရပေဦးမည်။

"မနက်ဖြန် တင်တင်ကြီးလာလိမ့်မယ်၊ သမီးကို လုပ်ငန်းနဲ့ ဟိုတယ် မန်နေဂျာအဖြစ် ခန့်လိမ့်မယ်၊ သမီး သူနဲ့ လိုက်သွားပြီး အလုပ်ကို နိုင်နင်းအောင်လုပ်ပါ၊ ပြီးတော့ ဒေါ်တင်တင်ကြီးကို မေမေ့လိုပဲ သဘောထားပြီး ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးပါ။ သူ့ရဲ့ တိုးတိုးဖော်အဖြစ် နေပေးလိုက်ပါ သမီး"

"ဟင်... မေမေက"

"မေမေက ဘာဖြစ်သလဲ၊ တေးနုယဉ် ရှိနေတာပဲ... တေးနုယဉ်က မေမေ့ကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးနေ တာပဲ၊ သမီး ခဲအိုကလည်း ဆရာဝန်ဆိုတော့ မေမေ့ကျန်းမာရေးကို ပူစရာမလိုဘူး"

"အလုပ်အတွက် ဆိုရင်တော့ မခက်ခဲပါဘူး မေမေ၊ မေမေနဲ့ အတူ ယက်ကန်းရုံတွေမှာ ကူလုပ်ပေးနေရ တော့ သမီးလုပ်တတ်နေတာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သူ့သားနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ လက်မထပ်ဖို့ ကတော့ သမီး အောက်ကျို့ခံနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး နော်"

"အေးပါ... မေမေကလည်း ကိုယ့်သမီး အောက်ကျနောက်ကျခံ ဝင်ရမယ့်အလုပ်မျိုး ဘယ်လုပ်ပါ့မလဲ၊ ဒါပေမဲ့ မေမေယုံကြည်ပါတယ်၊ သမီးရဲ့ အလှနဲ့ သမီးရဲ့ အရည်အချင်းတွေကို ဘယ်ယောက်ျားကမှ ငြင်းပယ်နိုင် စွမ်းအားရှိမှာ မဟုတ်ဘူး လို့ ယုံကြည်တယ်"

"သမီး တစ်ခုတော့ မေးပါရစေဦး မေမေ"

"ဘာလဲ သမီး"

"တကယ်လို့ သမီးက ဒေါ်တင်တင်ကြီးသားနဲ့ လက်ထပ်လိုက်ပါပြီ တဲ့ ၊ သူ့နောက် သမီး လိုက်သွားရ ရင် ဒေါ်တင်တင်ကြီးက ဒုံရင်းဒုံရင်းပဲ ဖြစ်မနေဘူးလား"

"ဒါက သမီးအပေါ်မှာ မူတည်ပါတယ်လေ..၊ သမီး မိသားစုတစ်စုအ နေနဲ့ စည်းစည်းလုံးလုံး ဖန်တီး နိုင်စွမ်းဟာ သမီးအပေါ်မှာ မူတည်ပါတ ယ်လေ၊ ဒါတွေက နောက်ပိုင်းကာလပါ"

"လောလောဆယ် ဒေါ်တင်တင်ကြီးရဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အခက်အ ခဲတွေကို အရင်ဖြေရှင်းပေးဖို့ အရေးကြီးတယ်၊ ဒီကြားထဲ သူ့သားကိစ္စ က အလိုလိုဝင်လာမှာ ပဲ"

"သူ့သားက အမေကို ပစ်ထားနိုင်တယ်နော်"

"ပစ်တော့မထားပါဘူး၊ ဖုန်းအဆက်အသွယ်လည်း ရှိတယ်၊ လူလည်း မကြာခဏလာပါတယ်၊ သူ့ဆီမှာ နေဖို့ အမြဲခေါ်တယ်၊ လိုက်မ နေတော့ သူလည်း ဘယ်ကျေနပ်ပါ့မလဲ"

တေးသခင် ဒေါ်တင်တင်ကြီးတို့ သားအမိ၏ ဆက်ဆံရေးနယ်ပယ် ကို တီးမိခေါက်မိသွားလေပြီ။ မိခင် ချမှတ်ပေးသော လမ်းစဉ်ကို မိမိ၏ အရည်အချင်းဖြင့် အေးဆေးစွာ လျှောက်ရုံကိစ္စလောက်ကတော့ ဘာမှ မလုပ် နိုင်စရာမရှိ။ အပန်းမကြီးဟု လည်း ထင်သည် ။ ပြီးတော့ မိမိကို ယ်တိုင်ကလည်း ပြင်ဦးလွင်မြို့လေးကို အင်မတန်နှစ်သက်သည် ။ ထို့ကြောင့် အစ်ကို အစ်မတို့ ကဲ့သို့ပင်...။

"စိတ်ချပါ မေမေ၊ မေမေ စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်စေရပါမယ်"



"အေးပါကွယ် မိဘစကားနားထောင်တဲ့ သားသမီးရဲ့ ဘဝမှာ ဆင်းရဲ ဒုက္ခဆိုတာ ကြုံနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ မေမေကလည်း မတော်လောဘနဲ့ ဘာကိုမှ မတရားစီမံခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ သမီးလေး သဘောပေါက်မှာ ပါ "

"သဘောပေါက်ပါတယ် မေမေ၊ ဒါထက် သူ့သားရဲ့ နာမည်ကကော "

"မင်းသောတ တဲ့ လေ၊ သမီးအမည်နဲ့ လည်း အမည်ချင်းတွဲဖက်ညီပါတယ် "

တေးသခင်ရင်ထဲမှာ အမည်သစ်များ စတင်ကျွမ်းဝင်သွားရလေပြီ။

ဒေါ်တင်တင်ကြီးနဲ့ သူ၏ သား မင်းသောတတဲ့ ...။

\*\*\*\*\*

## အခန်း (၂)

ဒေါ်တင်တင်ကြီး၏ အိမ်ခြံဝင်းအတွင်းကို ဝင်လိုက်ကတည်းက တေးသခင် သဘောအကျဆုံးမှာ ကျယ်ပြန့်လွန်းသော ပန်းခင်းကြီးပင် ဖြစ်သည်။ ။

ခန့်ညားပြီး ရှေးဆန်သော နှစ်ထပ်တိုက်ကြီးကိုလည်း စိတ်မဝင်စား မိ၊ မြေအောက်ခန်းရှိနေသေးသည်။ ။ ဝိုင်များကို နှစ်ချို့အောင်လှောင် ထားပြီး ဖော်စပ်သည့် အခန်းက မြေအောက်၌ပင် ထားရှိသည် တဲ့။ ။

အိမ်အနောက်ဘက်၌ လည်း အလုပ်သမားတန်းလျား၊ ဂိုဒေါင်၊ အလုပ်ရုံများ ရှိနေသည်။ ။ သို့သော် ထို နေရာနှင့် အိမ်ကြီးကို ခြံစည်းရိုး ထပ်ခြားပေးထားသည်။ ။

"အဲဒီဘက်က တေးပေါက်တံခါး သပ်သပ်ရှိတယ်၊ အလုပ်သမားတွေ အဝင်အထွက် မရှုပ်အောင်လေ"

ဒေါ်တင်တင်ကြီးသည် မိခင်ထက် သုံးနှစ်ပိုကြီးသည် ဖြစ်၍ ကြီးမေ ဟု ပင် တေးသခင် သုံးစွဲလိုက်သည်။ ။ ဒေါ်တင်တင်ကြီးကလည်း သဘောကျစွာ လက်ခံသည်။ ။

"ကျွန်တော် အလုပ်ရုံဘက် လျှောက်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်"

"နေဦး သမီး... ခဏနားဦး၊ ထမင်းစားချိန်မှာ တစ်ခါတည်း လူစုဝေးခိုင်းပြီး အလုပ်သမားတွေ အားလုံးနဲ့ သမီးကို မိတ်ဆက်ပေးမယ်"

"အရင်က မန်နေဂျာမထားခဲ့ဘူးလား"

"ထားပါတယ် မန်နေဂျာသဘောပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ သမီး ဘဘကပဲ အုပ်ချုပ်သွားတာဆိုတော့ ဘဘပဲ မန်နေဂျာပေါ့..၊ ကိုဘစိုးက လက်ထောက်မန်နေဂျာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့... ဘဘ မရှိတော့တဲ့ နောက်ပိုင်း ကိုဘစိုးကပဲ ညံ့လို့ လား မသိဘူး ဝင်ငွေနည်းလာသလိုပဲ၊ သားကတောင် မန်နေဂျာပြောင်းလိုက်ပေါ့လို့ ပြောနေသေးတယ်၊ ဒီလိုလည်း မလုပ်ချင်သေးဘူးလေ၊ ကိုဘစိုး လုပ်ခဲ့တာ ဆယ်နှစ်ရှိပြီဆိုတော့ ဘယ်လုပ်ရက်မလဲ"

"ကိစ္စမရှိပါဘူး ကြီးမေ၊ ကျွန်တော် ရောက် လာပြီပဲ၊ ကိစ္စအားလုံး အဆင်ပြေသွားမှာ ပါ၊ ကျွန်တော် လေ့ လာပြီး စီစဉ်ပေးပါ့မယ်၊ ကျွန်တော့်ကိုသာ ဘဘကိုယ်စား မန်နေဂျာအဖြစ် ဦးစီးလုပ်ကိုင်ပေးမယ့်လူအဖြစ် သာ ကြေညာမိတ်ဆက်ပေးပါ"

"စိတ်ချ သမီး၊ ဘာမဆို သမီးလက်ထဲ ကြီးမေ အပ်လိုက်ပြီ၊ ကောင်းသလိုသာ စီစဉ်ပေးပေတော့၊ အမြတ်အစွန်းထက် မိဘဘိုးဘွားအမွေအနှစ်ဖြစ်တဲ့ လုပ်ငန်း မပျောက်ပျက်သွားရင် တော်ပြီ၊ လက်ရှိ အလုပ် သမားမိသားစုတွေရဲ့ ထမင်းအိုးတွေ မပျောက်ပျက်ရင်ဘဲ ကုသိုလ်ပေါ့ သမီးရယ်၊ ကြီးမေအတွက်က လိုလေ သေးမရှိ ပြည့်စုံပါတယ်၊ သားက ဖြစ်ထွန်းနေတာပဲလေ၊ ကိုင်း... ကိုင်း... နားနား၊ သမီးကြိုက်တဲ့ အိပ်ခန်းကို ကိုယ်တိုင်ပဲ ရွေးချယ်ပြီး ပြင်ဆင်ခိုင်းပေတော့"

တေးသခင်အား မိတ်ဆက်ပေးသော အိမ်၏ ဗဟိုရ အလုပ်သမားပင်လျှင် ခြောက်ဦးရှိနေလေသည် ။ အဝတ်လျှော်၊ ထမင်းချက်၊ အိမ်သန့်ရှင်းရေး သုံးယောက်၊ ဥယျာဉ်မှူး တစ်ယောက်၊ ဒရိုင်ဘာ နှစ်ယောက်နှင့် ခြံစောင့် တစ်ယောက်ရှိသည် ။ ထို အလုပ်သမားတန်းလျားက အိမ်ကြီး

၏ အနောက်ဘက် တော်တော်လှမ်းလှမ်း တွင် ရှိသည် ။ ကားဂိုဒေါင်နှင့် တွဲလျက်ထားရှိသည် ။

"အလုပ်သမား စရိတ်တွေကိုက မနည်းပါလား"ဟု တေးသခင် တွေးမိလိုက်သည် ။

တေးသခင် အပေါ်ထပ်အိပ်ခန်းများကို လျှောက်ကြည့်သည် ။

အကြိုက်ဆုံးအခန်းကို ပြတော့...

"သား အခန်းပဲ ဒါပေမဲ့ ကိစ္စမရှိဘူး၊ မရင်တို့ အသန်းတို့ အဲဒီအခန်းပဲ ပြင်ပေးလိုက်၊ ဒါမှ မှတ်လောက် သားလောက် ရှိသွားမှာ ၊ နောင်လည်း နှစ်ယောက်အတူနေရမယ့် အခန်းပဲလေ"

တေးသခင် မျက်နှာပူခနဲ ဖြစ်သွားသည် ။ ထိုအခန်းကိုမှ ရွေးချယ်မိတာ မှားသွားလေပြီလား။ ထို အခန်း ရွေးချယ်ရတာကလည်း ...

အိမ်ရှေ့ ပန်းခင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဘေးဘက်က ကုန်းညိုညိုကလေးကိုသော်လည်းကောင်း လှမ်းမြင်နေရသောကြောင့် ဖြစ်သည် ။ လေကောင်းလေသန့်နှင့် အလင်းရောင်... ကောင်းစွာရရှိခြင်းကို နှစ်သက်၍ ဖြစ်သည် ။

"ကိုင်း... သမီး နားလိုက်၊ ဒင်းလာရင် ဘုရားခန်းနဲ့ ကပ်နေတဲ့ အခန်းမှာ ပဲ နေရာချထားပေးလိုက် တော့မယ်"

"ဒီလိုဆိုရင်လည်း နေပါစေ၊ အခြား တစ်ခန်းမှာ ပဲ..."

"နေပါစေ သမီး ကြိုက်တာနေ၊ သူ ဒါမှ မကျေမနပ်ဖြစ်မှာ "

တေးသခင် ဒေါ်တင်တင်ကြီးကို နားမလည်နိုင်တော့။ သားဖြစ်သူကို ဦးစားမပေးတာလား၊ မကျေမနပ် ဖြစ်နေတာလား။ သားအမိနှစ်ယောက်

က်ကြား၌ ကွဲလွဲမှုတစ်ခုခုတော့ ရှိနေပြီ။

အမေကို မကျေနပ်မှုများကို မိမိထံသို့ လွှဲပြောင်းရောက်ရှိလာမည် ဆိုပါက သူနှင့် မိမိသည် နီးစပ်ခြင်း သို့ ရောက်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်။

ပြင်ဆင်ပြီး ဖြစ်နေသော အခန်းဖြစ်၍ တေးသခင် ဘာမှ ထပ်မပြော တော့ဘဲ နေလိုက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက် သည် ။

အားကစားပစ္စည်းအတွက်က အခန်းလွတ်တစ်ခု၌ နေရာချလိုက်သ ည် ။

"ကျန်းမာရေးလိုက်စားတာ ကောင်းတယ် သမီး၊ ဒါကြောင့် သမီးကို ယ်လုံးကိုယ်ထည် သိပ်လှနေတာ ကိုး"

"နေ့စဉ် နာရီဝက်လောက်ပါပဲ၊ မလုပ်ဘဲနေရင် အဆီတက်လာတတ် လို့ မှန်မှန်ကစားပေးတာ၊ ဒီရာသီ ဥတုမျိုး ဆိုရင်တော့ ခြံထဲတစ်ပတ်ပြေးလိုက်တာနဲ့ တင်ရပြီ ကြီးမေ"

တေးသခင်၏ အလှကို ဒေါ်တင်တင်ကြီး အသိအမှတ်ပြုမိသည် ။ အ ရပ်အမောင်းကလည်း မြန်မာ အမျိုးသမီးထဲတွင် ရှားရှားပါးပါးအရပ်မျိုး ငါးပေခြောက်လက်မလောက်ရှိပြီး၊ ကိုယ်လုံးကို ယ်ထည်က မပိန် လွန်း မဝလွန်း၊ မယ်တက္ကသိုလ်ဘွဲ့ ရရှိထားသူဆို တော့ အပြစ်ပြောစရာမရှိအောင် လှပ၍ ... အတော် ကြည့် ကောင်းသ ည် ။ မျက်နှာအလှအပကတော့ မိတ်ကပ်ကူစရာမလိုဘဲ ချောမောလှပပြီး ကျန်းမာရေးကောင်းခြင်း ကြောင့် ဖြူသော ပါးပြင်ထ က်၌ ပန်းနုရောင်လေးပင် ပြေးနေသည် ။

အဆင်းကတော့ ပြည့်စုံနေသည် ။ အချင်းကို ကြည့်ရဦးမည်။

အိမ်ဖော်များကို ပစ္စည်းနေရာချ အထားအသိုနေရာရွှေ့အပြောင်းကို

သူ့စိတ်တိုင်းကျ ပြင်ဆင်သည် ။ ပြုံးပြုံးလေးဖြင့် သြဇာပေးခိုင်းစေသွား  
သည် ကို တွေ့ရသဖြင့် ဒေါ်တင်တင်ကြီးအမှတ်ပေးမိပြန်သည် ။

မိမိ လူကဲခတ်မမှားနိုင်။ သားတော်မောင် မင်းသောတ၏ နှလုံးသား  
ကို ယိုင်နဲ့ အောင် လုပ်ဖို့ ကလည်း တော်ရုံတန်ရုံ အရည်အချင်းနှင့် မရ။

သားတော်မောင်က ခပ်ပွေပွေ..။ မိန်းကလေး တော်တော်များများ နှ  
င့် တွဲသွားတွဲလာရှိသည် ။ ရည်းစား လား ဆိုတော့လည်း မဟုတ်။ အလု  
ပ်သဘောအရပါဟု တော့ ပြောသည် ။

သားတော်မောင်သည် သူကသာ ပွေချင်ပွေ၊ ရှုပ်ချင် ရှုပ်မည်။ သူ ယူ  
မည့် မိန်းမသည် ခြောက်ပစ်ကင်း သဲလဲစင်ရမည်။ အချောအလှထွဋ်ခေါ  
င်ဖြစ်ရမည်။ အဆင်းရော အချင်းပါ ပြည့်စုံသော မိန်းမဖြစ်ရမည်ဟု  
ကြွေး ကြော်ထားသူလည်း ဖြစ်သည် ။

ဒေါ်တင်တင်ကြီး ပြုံးမိသည် ။ သားတော်မောင်သည် နောက်ဆုံး၌ "   
မေမေ အမြန်ဆုံးစီစဉ်ပေးပါတော့ " ဟူသော... ကြိုက်မရှက်စကားမျိုး  
ဆိုလာစေရမည်ဟု ...။

\*\*\*\*\*

## အခန်း (၃)

လုပ်ငန်းက ဘာမှ သိပ်မခက် လက်ထောက်မန်နေဂျာဦးဘစိုးသည် စာရင်းဇယားမှန်ကန်သည် ။ တိကျ သည် ။ သို့သော် နှုတ်စလျှာစနည်းသော လူအေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည် ကို တေးသခင် သတိပြုမိလိုက်သည် ။

"ကြီးမေ ကျွန်တော်တော့လေ လုပ်ငန်းအစု အလုပ်ကြီးကြပ်ရေးမှူး သဘောမျိုး ခန့်ချင်တယ်"

တေးသခင်ရောက်ပြီး နောက်နေ့ည၌ ဒေါ်တင်တင်ကြီးကို တင်ပြလိုက်သည် ။

ဒေါ်တင်တင်ကြီး ရင်ထဲ ကျိတ်၍ ကျေနပ်သွားသည် ။

သို့သော် ထိုကျေနပ်မှုကို ဝမ်းထဲ၌ပင် မျှိုသိပ်ထားလိုက်ပြီး...

"ဆက်ပြောပါဦး ဘယ်လိုဖြစ်ချင်တာလဲ"

"နေကြာစေ့လုပ်ငန်းက တစ်ဦး၊ မက်မန်းလုပ်ငန်းက တစ်ဦး၊ ဝိုင်လုပ်ငန်းက တစ်ဦး ထားချင်တယ်၊ အလုပ်သမားတွေရဲ့ အချိန်မှန်ရောက်မှု၊ စံချိန်မီ ထုပ်ပိုးနိုင်မှု၊ အရည်အတွက် များ သလို အရည်အချင်းလည်း ကောင်းမွန်တဲ့ ထုပ်ပိုးမှုမျိုး ဖြစ်ချင်တယ်၊ ဒါမှ ရောင်းတန်းက မကျဆင်းမှာ ။ ခုခေတ်ကြီးက ကြော်ငြာခေတ်လဲ ဖြစ်နေပြီ၊ ပြိုင်ဆိုင်မှုတွေက သိပ်များ တော့ ... ကိုယ့်ပစ္စည်းအရည်အသွေး ကောင်းမွန်နေဖို့

အရေးကြီးတယ် လေ"

"သမီးပြောတာ ကြီးမေသဘောပေါက်တယ်၊ သမီးလက်ထဲ ဝကွက် အပ်ထားပြီပဲ၊ သမီးကောင်းသလို သာ စီစဉ်ပါ"

"ကြီးကြပ်ရေးမှူးတွေဆီမှာ အလုပ်ဝင်ချိန်၊ ပြန်ချိန်၊ ထွက်ချိန်၊ လက်မှတ်ထိုး၊ အပ်နိုင်သော အရည် အတွက် ဖော်ပြလက်မှတ်ထိုး၊ နေ့စားလစာလည်း သူတို့ နဲ့ ပဲ ရှင်းပါစေ၊ ကိစ္စကြီးငယ်ရှိရင်သာ ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ ဆုံလိုက်ရင် ဟိုတယ်ကိုလည်း ကြီးကြပ်နိုင်တယ်၊ ပိုပြီးတော့လည်း ဖိဖိစီးစီးရှိတယ်"

ဒေါ်တင်တင်ကြီးက ပြုံးပြုံးပြုံးပြုံးနှင့် ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်ကာ ကျေနပ်မိသည်။ ။

"ကြီးမေကို စောင့်ရှောက်ပေးဖို့ လည်း မေမေက မှာ လိုက်သေးတယ် မဟုတ်လား၊ ဒီအတွက်လည်း ကျွန်တော် အချိန်ပေးရမယ်၊ ကြီးမေနဲ့ အတူတူ စားသောက်ရင်း ဆေးတိုက်ချိန်ကို ကျွန်တော့်ရဲ့ လုပ်ငန်းထဲမှ ထည့်ရသေးတယ်လေ"

"လိမ္မာလိုက်တဲ့ သမီးလေး၊ မြတ်တို့ များ သားသမီးတွေကို မွေးရကျိုးနပ်လိုက်တာ၊ တို့ များမှာ တော့ တစ်ယောက်တည်းပေမို့ပဲ... သူ့သဘောသူဆောင်ပြီး တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တဲ့ ကောင်၊ ဝမ်းရေစပ်ပါတယ်"

တေးသခင် ဒေါ်တင်တင်ကြီး၏ အထီးကျန်မှုကို သနားနေမိသည်။ ။ မင်းသောတဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သည် တော်တော်အတ္တကြီးတာပဲဟု တွေးရင်း မိသားစု ဓာတ်ပုံကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ ။

အမေတူသားဖြစ်၍ ချောသည့် အပြင် အဖေ၏ ခန့်ညားမှုကိုပါ ရယူ



ထားသဖြင့် ယောက်ျားပီသ ချောမောသူ ဖြစ်သည်။ တစ်ခါမြင်ဖူးရုံနှင့် တစ်သက်မမေ့နိုင်သော ရုပ်ရည်ရူပကာရှိသူ မင်းသောတကို မိမိ၏ ဘဝ ခရီးဖော်အဖြစ် လက်တွဲရမည်တဲ့ လား...။

တေးသခင်၏ ရင်ခုန်သံစဉ်လေးများက ငြိမ်ငြောင်းသာယာစွာ ထွက်ပေါ်လျက်ရှိသည်။ ။

"ကဲ...သမီးရယ်၊ အားရင်... ကြီးမေကို သားဆီဖုန်းဆက်ခေါ်ပေးပါဦး၊ ရော့... ဒီမှာ သူ့ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ် သုံးခုနဲ့ သူ့လိပ်စာကတ်"

ဒေါ်တင်တင်ကြီးက မင်းသောတ၏ လိပ်စာကတ်ပြားကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ။

တေးသခင် လှမ်းယူလိုက်သည်။ ။

One Man ကုမ္ပဏီတဲ့ လား စိတ်တွင်း၌ လိပ်စာနှင့် ဖုန်းနံပါတ်များကို အလွတ်ကျက်မှတ်လိုက်သည်။ ။

ပထမဦးဆုံး ဟန်းဖုန်းနံပါတ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။ ။ စက်ပိတ်ထားပုံရသည်။ ။ ဖုန်းအော်ပရေတာ၏ တုန့်ပြန်ချက်ကို ကြားလိုက်ရသည်။ ။

နောက် ကုမ္ပဏီဖုန်း၊ အချိန်က ည ခုနှစ်နာရီဆိုတော့ ကုမ္ပဏီ၌ မရှိတန်ဘူးဟု ထင်မိသော်လည်း လိုရ မယ်ရ ဆက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

"ဟဲလို ဝမ်းမင်း ကုမ္ပဏီကပါရှင်..."

"....."

"ဦးမင်းသောတနဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ..."

"ဆရာ ခုလေးတင် ညစာစားပွဲ သွားပါတယ်ရှင်၊ ဘယ်ကဆက်တယ် ပြောပေးရပါမလဲ"

တေးသခင် စိတ်ထင့်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ။

ကုမ္ပဏီကနေ တန်းသွားတာဆိုတော့ သူ့ဆက္ကန်ထေရီ (အတွင်းရေး မျူး)တော့ ပါသွားပေလိမ့်မည်။

"ပြင်ဦးလွင်ကပါ ရောက်ရောက်ချင်း ဖုန်းပြန်ဆက်ဖို့ ပြောပေးပါ"

"ကုမ္ပဏီကို ပြန်လာမလာတော့ မသိဘူးရှင်"

"အေးလေ ပြန်လာရင်သာ ပြောလိုက်ပါ"

တေးသခင် ဖုန်းချလိုက်သည်။ ။

"ဘာလဲ မရှိပြန်ဘူး မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် ကြီးမေ၊ ညစာစားပွဲသွားတယ်တဲ့ "

"ညတိုင်းလိုလိုပါပဲလား၊ စိတ်ပျက်ဖို့ ကောင်းနေပြီ... ဒီလောက် အပျော်မက်ရင် မကောင်းဘူး ထင်တယ်"

"ကျွန်တော် အိမ်ကိုပါ ထပ်ဆက်ပြီး ပြင်ဦးလွင်ကို ပြန်ဆက်ဖို့ ပြောထားလိုက်ဦးမယ် ကြီးမေ"

"အေး... အေး... ကောင်းတယ်"

ဒေါ်တင်တင်ကြီးက တေးသခင်နှင့် သားဖြစ်သူ နီးစပ်မှုရှိစေရန် အမျိုးမျိုး အကြံထုတ်နေသည်။ ။ တေးသခင်ကိုတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖွင့်ပြောပြီးသားဖြစ်၍ သူတို့ နှစ်ယောက်ကြား၌ ဘာမှ ရှိုးတို့ ရှုန်တန့် ဖြစ် စရာမလို...။

"ဦးမင်းသောတနဲ့ တွေ့ချင်လို့ ပါ"

"ဆရာ ပြန်မလာသေးပါဘူးရှင်"

ဘုရားရေ မိန်းကလေးအသံပါပဲလား။ လူပျိုလူရွယ်အိမ်၌ အိမ်ဖော်မိန်းကလေး ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ရှိနေသလား။

"အခုပြောနေတာ ဘယ်သူလဲ"

"ကေသီပါ... ဆရာရဲ့ ဆက္ကန်တေရီပါ။ ခုပြောနေတာရော ဘယ်သူလဲ"

"ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်းကို ပြောပြနေစရာမလိုဘူး၊ သူ ပြန်လာရင် ပြင်ဦးလွင်က အမေ့ဆီကို ချက်ချင်း ဖုန်းပြန်ဆက်ဖို့ ပြောလိုက်ပါ ဒါပဲ"

တေးသခင် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်သွားသည် ။

တေးသခင် မျက်စိမျက်နှာပျက်သွားမှုကို အကဲခတ်လိုက်မိသော ဒေါ်တင်တင်ကြီးက...

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ သမီး"

"ကြီးမေသား အိမ်မှာ ဘယ်သူတွေရှိနေသလဲ၊ အလုပ်သမားတွေ ရှိသလား"

"အင်း... ဒေါ်အေးတစ်ယောက်တည်း မိန်းမရယ်လို့ ရှိတာ၊ နောက်ဒေါ်အေးဝိုင်းကူဖို့ ဒေါ်အေးတူ မောင်ထွေးရယ်၊ ဒြဲစောင့်ရယ်၊ မာလီရယ် ပဲရှိတာ ဘာဖြစ်လို့ လဲ"

"ဒီလိုဆို သူ့ဆက္ကန်တေရီ ကေသီဆိုတဲ့ မိန်းမက ဘာဖြစ်လို့ အိမ်ကို ရောက်နေရတာလဲ၊ အိမ်မှာ ရော ရုံးခန်းရှိသေးလို့ လား"

"ဟင်... ဆက္ကန်တေရီက တစ်ယောက်ပြောင်းသွားပြန်ပြီလား၊ အရင်တုန်းက မာလာဆိုပြီး၊ ရှိစီ ဆိုလား"

"ကြီးမေသားက တော်တော်ရှုပ်တာပဲ"

တေးသခင် စိတ်ထဲမျိုသိပ်မထားတတ်သော သူ၏ ညာဉ်အတိုင်း ဖွင့် ပြောချလိုက်သည်။ ။

ဒေါ်တင်တင်ကြီး မျက်နှာပျက်သွားသည်။ ။ သားဖြစ်သူအပေါ် တေး သခင် စိတ်ပျက်သွားမှာ အင်မတန် စိုးရိမ်သည်။ ။

လက်ရွေးစင်ရှာဖွေထားသော ချွေးမလောင်းလေးကို လက်လွတ်ဆုံး ရှုံးမခံနိုင်၊ သားဖြစ်သူကိုသာ သတိ ပေးဆုံးမပြီး အကျိုးအကြောင်းဖွင့်ပြောထားမှ ဖြစ်တော့မည်ဟု စိတ်တွင်းကျိတ်၍ ဆုံးဖြတ် လိုက်လေသည်။ ။

တေးသခင်က...

"ကျွန်တော် စာရင်ဇယားတွေ ကြည့်လိုက်ဦးမယ် ကြီးမေ ကျွန်တော့် ကို ဘာခိုင်းစရာရှိသေးသလဲ"

"မရှိပါဘူးကွယ်၊ တကယ်လို့ ကြီးမေ အိပ်သွားရင်သာ သားဆီက ဖု န်းလာရင် ကြီးမေ တွေ့ချင်လို့ အချိန်ရရင် ပြန်လာဖို့ သာ ပြောပေးပါ"

"ဟုတ် စိတ်ချပါကြီးမေ၊ ကျွန်တော် တံခါးတွေပိတ်ပြီး မပြီး လိုက်စစ်လိုက်ဦးမယ်"

ဒေါ်တင်တင်ကြီး အပေါ်ထပ်သို့ တက်သွားချိန်၌ တေးသခင်သည် အိမ်၏ တံခါးများ ၊ ပြတင်းပေါက် များ ပိတ်ပြီးမပြီး လိုက်ကြည့်သည်။ ။

အိမ်၏ ဗဟိရအလုပ်သမားများက အိမ်ထောင်သည် များ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အလုပ်သမားတန်းလျား၌ သာ နေကြသည်။ ။

ဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ် တူမတစ်ယောက်ကလည်း သိပ်အားကိုးရသူမ ဟုတ်။ ။

သူ့ကို ထိန်းကျောင်းရတာပင် ရှုပ်သဖြင့် ဒေါ်တင်တင်ကြီးက အလုပ် သမားတန်းလျား၌ပင် ပြန်အိပ်စေ သည် ။

ဒေါ်တင်တင်ကြီးကလည်း အသက်ငါးဆယ်ကျော် အရွယ်သာဖြစ်၍ ခန္ဓာဝန်ကို ကောင်းစွာထမ်းဆောင် နိုင်သေးသည် ။ အဘွားကြီးတစ်ဦး လို လှုပ်လီလှုပ်လဲ့မနေ။ ယောက်ျားကို မှီခိုအားထားခဲ့သဖြင့်သာ လုပ်ငန်း မကျွမ်းကျင်တာဘဲရှိသည် ။ ကျန်းမာရေးကိုလည်း ဂရုစိုက်သူ ဖြစ်သည် ။

တေးသခင် ရောက်လာသဖြင့် ဒေါ်တင်တင်ကြီးသည် သိသာစွာပင် ရွှင်လန်းကျန်းမာလာသည် ။

သွေးဆိုးရောဂါရှိသူဟု ပင် မထင်ရလောက်အောင်ပင်။

တေးသခင် အောက်ထပ်၌ ညမီးကိုသာ ထွန်းခဲ့ပြီး အပေါ်ထပ် တက်ခဲ့သည် ။

ဒေါ်တင်တင်ကြီး အိပ်ယာပေါ် လဲလျောင်းရင်း ပုတီးစိပ်နေသည် ။

သားဖြစ်သူ၏ တယ်လီဖုန်းကို စောင့်မျှော်နေပုံရသည် ။

တေးသခင် မိမိအိပ်ခန်းသို့ ဝင်လိုက်သည် ။

ဒေါ်တင်တင်ကြီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် အိပ်ခန်းတွင် နေပေးခြင်းတို့ မှာ လည်း ဒေါ်တင်တင်ကြီးကို စောင့်ရှောက်ပေးခြင်းပါသည် ။

မန္တလေးရှိ မိခင်ထံသို့ ဖုန်းခေါ်လိုက်သည် ။

"ဟဲလို"

"မေမေ သမီးပါ"

"အဆင်ပြေတယ် မှတ်လား သမီး"

"ပြေပါတယ် မေမေ နေကောင်းလား"

"ကောင်းတာပေါ့"

"ဝမ်းပုံလေးရော အိပ်သွားပြီလား"

ဝမ်းပုံမှာ အစ်မ တေးနုယဉ်၏ သမီးဖြစ်သည်။ ။

ခြောက်လကျော်သာရှိသေးသည်။ ။ တေးသခင် ကလေးနှင့် အမေကို တော့ လွမ်းချင်သလိုလိုဖြစ်သည်။ ။ သို့သော်... စိတ်ဓာတ်ပျော့ညံ့သူမဟုတ်သဖြင့် စိတ်သည် တဒင်္ဂသာ ဖြစ်သည်။ ။

"အိပ်သွားပြီး တင်တင်ကြီးရော"

"ပုတီးစိပ်နေတယ်"

"သူ့ကို ဂရုစိုက်ပါ သမီးရယ်၊ ကုသိုလ်ရပါတယ်၊ ဟော သမီးကိုကိုကြီးတို့ မိသားစုလာကြပြီး မေမေ စကားပြောလိုက်ဦးမယ်နော်၊ ဘာကိစ္စရှိသေးလဲ"

"မရှိပါဘူး၊ သတိရလို့ ဆက်တာပါ"

"ကလေးကျနေတာပဲ၊ ယောက်ျားပဲ ယူရတော့မယ် ဒါပဲနော်"

မေမေ ဖုန်းချသွားသည်။ ။

တေးသခင်ရင်ထဲ လွမ်းသလိုလို ခံစားရင်း ဖုန်းကိုချလိုက်သည်။ ။

မေမေ့စိတ်ဓာတ်က ခိုင်မာသည်။ ။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် မုဆိုးမဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲ ပူဆွေးတမ်းတမှုကို ကြာရှည်ခံစားမနေဘဲ သားသမီးတွေ အနာဂါတ်အတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ဖန်တီးနိုင်ခဲ့သည်။ ။

တေးသခင်လည်း မိခင်စိတ်ဓာတ်မျိုး မွေးမြူရပေမည်။ ။

လုပ်ငန်းစာရင်းစာအုပ်များကို လှန်လှောရင်း လေ့လာလိုက်သည် ။  
ဦးဘမင်း မကွယ်လွန်မီက စာရင်း စာအုပ်နှင့် ကွယ်လွန်ပြီး စာအုပ်များ  
ကို နှိုင်းယှဉ်ကာ ကွာဟချက်များကို လေ့လာရလေသည် ။

လုပ်ငန်းအားလုံးအပေါ် ထင်မြင်သုံးသပ်ချက်ကို မိမိ၏ နေ့စဉ်မှတ်  
တမ်း၌ ရေးလိုက်သည် ။ နောက် လုပ်ဆောင်ရမည့် လုပ်ငန်းစဉ်များကို  
လည်း မှတ်သားလိုက်သည် ။

လုပ်ငန်းအားလုံး ပြီးစီးသွားသောအခါ နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်သ  
ည် ။

"ဘုရားရေ ဆယ်နာရီတောင် ခွဲသွားပါပြီကော"

ခါးကိုဆန့်ကာ အညောင်းအညာပြေ ဟိုဘက် ဒီဘက် ချိုးလိုက်ပြီး  
နောက် ဒေါ်တင်တင်ကြီး၏ အိပ် ခန်းဆီသို့ လျှောက်ခဲ့သည် ။ ဒေါ်တင်  
တင်ကြီး ပုတီးလွတ်ကျကာ နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်နေသည် ။

စောင်ကို ရင်ဘတ်ပေါ်အထိ အသာဖုံးပေးပြီး... မီးချောင်းကိုပိတ်  
ကာ ညမီးကို ထွန်းပေးလိုက်သည် ။

ဖုန်းပလပ်ကို အသာဖြုတ်ထားလိုက်သည် ။

ဖုန်းသံကြောင့် လန့်နိုးရသည့် အဖြစ်မျိုး မဖြစ်စေချင်။

နောက် တံခါးကို အသာစေ့ပြီး မိမိအိပ်ခန်းထဲသို့ ပြန်လာခဲ့သည် ။

စားပွဲပေါ်၌ ရှိနေသော မင်းသောတ၏ ဓာတ်ပုံကို အသာယူကြည့်လို  
က်သည် ။

မပြုံး၏ သို့ ပြုံး၏ သို့ ရှိနေသော မျက်နှာကိုက ပွေမယ့်ရှုပ်မယ့်ရုပ်။  
ဒီလိုလူမျိုးကို အားကိုးလို့ ဖြစ်နိုင်ပါ့ မလား။ ယူပြီးခြေငြိမ်သွားရင်

အကြောင်းမဟုတ်။ မငြိမ်သက် ဆက်လက်ပွေလုပ်နေဦးမည်ဆိုပါက...

တေးသခင် ခေါင်းယမ်းလိုက်မိသည် ။

"အဲဒီလိုရုပ်ရင်တော့ မဖြစ်ဘူး၊ စိန်ခြူးကြာညောင်တေးသွားမျိုးလည်း မညည်းတွားနိုင်ဘူး ကိုယ်တော်၊ ရွှေလည်တိုင်ဖော့ရိုးကျိုးမတတ်လည်း မမျှော်နိုင်ဘူးသိလား"

ဟု ပြောကာ ဓာတ်ပုံကို ပြန်ချလိုက်ပြီး တယ်လီဖုန်းပလပ်ကို ဖြုတ်လိုက်သည် ။

အိပ်ရေးဝဝလင်လင်အိပ် ငါးနာရီခွဲထ ဘုရားရှိခိုးပြီးရင် လှေကျင့်ခန်းယူ ရေမိုးချိုး နံနက်စာ စား သောက်သော အလေ့အကျင့်ကို တေးသခင် ဖျက်၍ မဖြစ်။

အလှအပကိုတော့ ထိန်းထားရမည်။ ဒါကလည်း မိန်းမသားတို့ ၏ ဂုဏ်သရေတစ်မျိုးပင်။

"မင်းသောတဆိုတဲ့ လူပွေကြီးရေ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် တွေချင်ပြီ မြန်မြန်လာခဲ့ပါလားကွယ်"

ဟု တမ်းတစိတ်ကလေးက ရင်တွင်းအငြောင့်ပေါက် လာလေပြီ။

\*\*\*\*\*